

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **P. K.**, zastoupeného JUDr. Stanislavem Červencem, advokátem se sídlem Římská 10, Praha 2, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, Praha 4, proti rozhodnutí Celního ředitelství Praha ze dne 21. 1. 2010, čj. 490-2/2010-170100-21, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 24. 4. 2013, čj. 9 Af 17/2010 – 61,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Platebním výměrem ze dne 25. 11. 2009, čj. 09CZ176600-W060027-5, Celní úřad Benešov vyměřil žalobci celní dluh v celkové výši 368 718,20 Kč.

[2] Celní ředitelství Praha zamítlo žalobcovo odvolání proti shora uvedenému platebnímu výměru rozhodnutím ze dne 21. 1. 2010, čj. 490-2/2010-170100-21. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce bránil žalobou, kterou Městský soud v Praze zamítl.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (stěžovatel) kasační stížnost a požádal, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek. Stěžovatel uvedl, že je dlouhodobě v tíživé osobní a životní situaci, neboť se mu dlouhodobě nedaří najít práci. Rozhodnutí o vyměření celního dluhu velmi těžce dopadlo na jeho rodinu, je nedůvodné a nepřiměřeně tvrdé. Za své jednání byl stěžovatel již sankcionován propadnutím vozidla. Výkon napadeného rozhodnutí by pro stěžovatele představoval nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není v rozporu s veřejným zájmem.

[4] Žalovaný navrhl, aby soud zamítl návrh na přiznání odkladného účinku. Napadený platební výměr je vykonatelný od roku 2009. Stěžovatelův návrh je zjevně nedůvodný. Stěžovatelovo tvrzení, že se nachází v tíživé životní situaci, je příliš obecné, neboť nemá žádnou vypovídací hodnotu o jeho skutečné finanční situaci, ani není doloženo odpovídajícími důkazy.

[5] Nejvyšší správní soud při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[7] Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých se zrušováním rozhodnutím krajského soudu, nese v dané věci stěžovatel. Hrozbu nepoměrně větší újmy musí jednak dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti. Kasační soud není povolán k tomu, aby za navrhovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proto musí být dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, čj. 8 As 65/2011 - 74).

[8] Uvedené požadavky stěžovatel v posuzovaném případě nenaplnil. V kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku, přičemž důvody této žádosti blíže nevysvětlil a neprokázal. Ani z důvodů uvedených v kasační stížnosti nelze dovodit pro stěžovatele hrozbu nepoměrně větší újmy, než jaká může vzniknout přiznáním odkladného účinku jiným osobám. Z tohoto důvodu není naplněna jedna ze dvou kumulativních podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. a zdejší soud se proto již nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[9] S odkazem na shora uvedené důvody nepřiznal Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek. Nejvyšší správní soud uzavírá, že usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj nikterak předjímat rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 14. října 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu